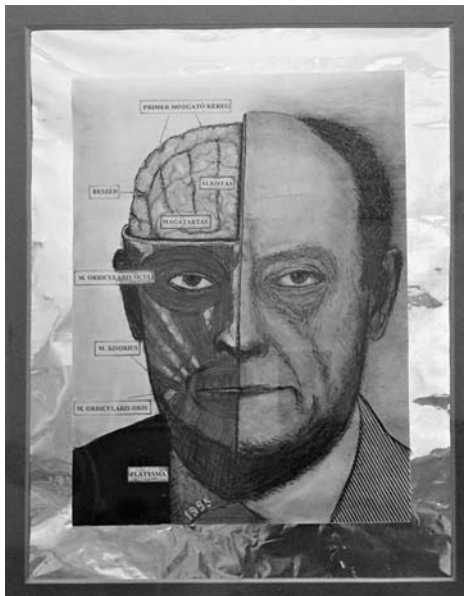

Hírek az élet napos oldaláról

Prof. dr. Vígh Béla, a Semmelweis Egyetem Anatómiai Intézet professzora rendkívül sokoldalú személyiség, szerteágazó tevékenysége azonban egységes életműbe foglalható. Német nyelven anatómiát oktat a Semmelweis Egyetem külföldi hallgatóinak, emellett hetente egyszer szeretettel látja az érdeklődőket a Humánmorfológia és Fejlődésbiológia Intézetben „Jóga orvosi szemmel” című előadás-sorozatán. Ahogyan jógát oktat, és maga is jógázik, úgy amellet, hogy munkáját kedvenc zene-

számái meghallgatásával zárja, mielőtt hazaindul, zongorázik is. Minderről pedig a Magyarországi Orvosmuzikusok Közhasznú Egyesületének szervezésében festményeiből és grafikáiból rendezett kiállítás megnyitóján szerehettünk tudomást. A rendezvényt követően Professzor Úr dolgozószobájába is meghívást kaptunk, ahol kérésünkre további alkotásain szemléltette művészi pályájának állomásait.

Négyéves korában kezdett képzőművészettel foglalkozni, de elégedetlen volt rajzaival, így folyamatosan kísérletezett, fejlesztette magát. Édesapja, Vígh Béla, aki foglalkozását tekintve

N nnn nnnnnnnnnn n nnnnnnn nnnnnnnnnnnnnnnnn

térképeket szerkesztett, és profin rajzolt, hamar felismerte gyermeke tehetségét, és megtanította a rajz és festészet alapjaira. Az ő példáját követve ifjabb Vígh Béla kezdetben akvarelleket festett (15. ábra).

„Ez volt a leginkább művészi korszakom abban az értelemben, hogy az alkotással kizárólag a szépség megjelenítése volt a célom” – emlékszik vissza a későbbiekben jógauzeneteket és anatómiai tudományos tapasztalatait is vászonra álmódó művész. Főként a természet szolgált számára témául, rajong a fá-

kért, az erdőkért. „Mind a mai napig ezek a kedvenc festményeim” – mondja.

Ezt követően az egyetemen a hallgatók számára tartott rajzkurzuson vett részt, ahol hivatásos modellekkel dolgozhattak. Számos portré és aktkép árulkodik erről a lehetőségről (7. ábra): „Ezek a rajzok fejlesztették anatómiai elkötelezettségemet, ahogyan anatómusként szerzett tapasztalataim a művészetben tettek pontosabbá.”

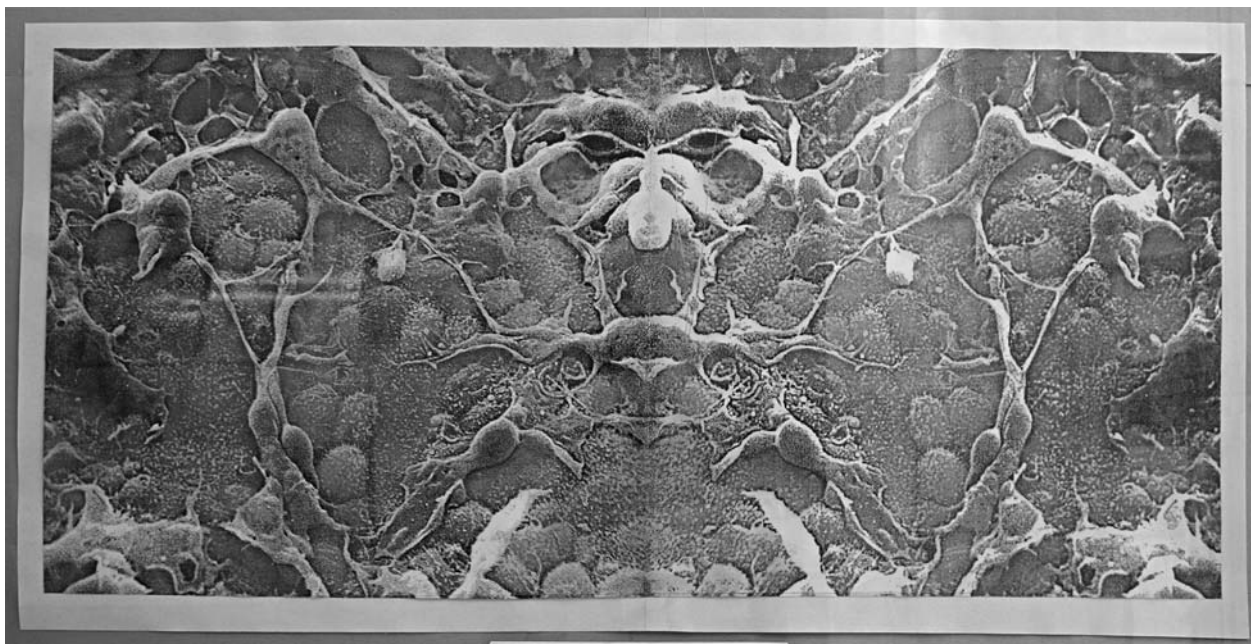
Az absztrakt festéssel az akkori trendet követve ismerkedett meg, és ezen a területen is megtalálta önmagát – ekkoriban készült pél-

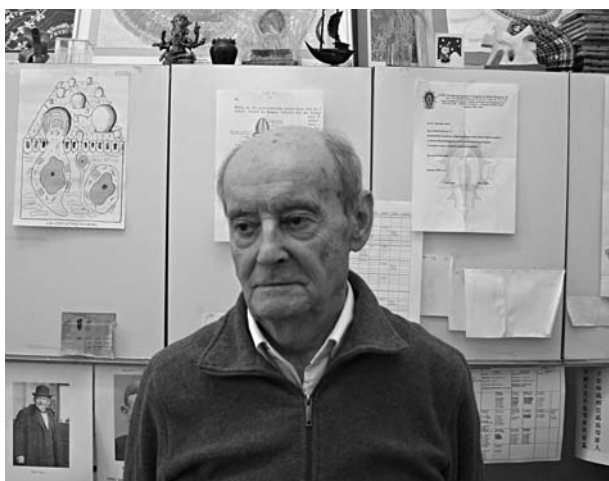
N nnn nnnnnnnnnnn n nnnnnnn nnnnnnnnnnnnnnnnn

N nnn nnnnnnnnnnn n nnnnnnn nnnnnnnnnnnnnnnnn

N ooo oooooooooo o oooooooooo ooooooooooooo

N ooo oooooooooo o oooooooooo ooooooooooooo

dául a gyomor mikroszkópos felvétele alapján alkotott festménye, de egy kis egyéni művészi átalakítással kitűnő absztrakttá formálta a központi idegrendszert, az agykamrákat (2. ábra) vagy éppen a csont szövettani képét (3. ábra).

Az anatómia és a festészet találkozása egészen kézzelfoghatóvá válik néhány további alkotásán – ilyen pl. önarcképe, melynek egyik fele bonctani fejet ábrázol (1. ábra), illetve az imára kulcsolt kéz, amelynek fele csontváz (14. ábra).

Következő korszakának termései – a csendéletek – édesapja hatására születtek (4. ábra).

Számos képet készített a képmeditációs jógaírányzatot követve is. Az eredeti formához vi-

szonyítva kevés változtatással például koncentrikus körökből álló vizuális jógaírányzatokat hozott létre. A rétegek közül a legkülső jelképezi a külvilágot, a következő az érzékszervek köre, azon belül az érzékszerv egyik részét és a kiváltott érzelmeket, még beljebb az ideg-

N ooo oooooooooo o oooooooooo ooooooooooooo

N nnn nnnnnnnnnn n nnnnnnn nnnnnnnnnnnnn

rendszer tudati változásait láthatjuk, míg a legbelső pont felszabadítja a tudatot a tudattartalomtól – ami, mint a festő mondja, a meditáció legjobb része: „Fakírok vagyunk – mosolyog –, mindenki a saját gondolataival kínozza magát naphosszat. Ez sajnos egy általános betegség, amelyen a jógaival és a meditációval lehet például segíteni.”

Jelenleg is rengeteget rajzol, a gyakorlati órákon ugyanis saját alkotásain mutatja be diákjainak az emberi testet kívül-belül. A boncolási gyakorlatot is azzal kezdték tanítványai, hogy kézhez kapják (mindenki egy-egy példányt) annak pontos másolatát, amit nemsokára a maga valóságában vizsgálnak. Sokrétű tudásáról könyvei is tanúskodnak, hogy csak néhány címet említsünk közülük: *A jóga és az idegrendszer; Hogyan lesz a petesejtből ember?; Jógit kerestem Indiában; Jóga és tudomány; Humán ontogenezis – Az ember egyedfejlődése.*

N nnn nnnnnnnnnn n nnnnnnn nnnnnnnnnnnnn

N nnn nnnnnnnnnn n nnnnnnn nnnnnnnnnnnnn

Az anatómia és a képzőművészet egyaránt segít megérteni az ember szerkezeti és pszichés működését – vallja. Ennek a látásmódnak Vigh professzor szerint világnézeti következménye is van: Amit fénynek nevezünk, az a retina reakciója arra a valamire, amit fénynek gondolunk, ahogyan a tapintás is a bőr érzete. A valóság a régi dialektikus materializmus ellentéte, hiszen a nézet követői azt vallották, hogy belső érzélemvilágunk a külső világ tükröződése, holott a külső világ nem más, mint saját magunk visszatükröződése, érzelmeink pedig kölcsönhatásban állnak szerveink működésével. „Ezt a nézetet nem minden valóság hangsúlyozza. Várat magára, hogy az általános vélekedés egy kicsit természetesebbé váljon, és a lélek mibenléte is kikristályosodjon számunkra” – mondja a professzor, pedig – mint hozzáfűzi – világnézete sok problémától megszabadítja az embert. Megalapozza az egyensúlyt, ami a létezés örömét jelenti.

„Munkám végeztével mindennap meghallgatok az interneten néhány régi dalt, és azt dúdolva megyek haza” – mondja. Kedvence a „Sunny side of the street”.

RADNAI ANNA